

Vanaf het begin heb ik mij thuis gevoeld bij de KWA en dat is nog steeds zo.

In september 1990 begon ik als jonge docente met het begeleiden van de maandagavond, de dinsdagavond en de donderdaggroep van de KWA. Ab Dekkers, de oprichter van de KWA, was met pensioen gegaan en in plaats van hem werden drie jonge docenten aangenomen die zijn dagdelen overnamen: Jos van Gessel, Manja Moos en ik. De deelnemers die al jarenlang gewend waren aan de lesmethoden van Ab, moesten wennen aan de manier waarop wij onze groepen begeleidden. Mijn lessen model- en portrettekenen en schilderen waren afgeladen vol, soms wel 24 man/vrouw zaten tafeltje aan tafeltje muisstil te tekenen en te aquarelleren. Van lieverlee bracht ik daar verandering in door mensen te stimuleren om een ezel te pakken en met andere materialen te gaan werken zoals houtskool of acrylverf. Er werd meer naar elkaars werk gekeken en zelfs gepraat tijdens de lessen. Een deel van de leden viel af omdat ze niet konden wennen aan onze nieuwe aanpak. Maar er kwamen gelukkig ook weer nieuwe deelnemers op af.

Vanaf het begin heb ik mij thuis gevoeld bij de KWA en dat is nog steeds zo. Ik ben erg blij dat ik hier mijn kennis kan delen. Het samenwerken en overleggen met collega's en het bestuur is ook erg fijn. Je bent hier niet zomaar een docent maar er wordt naar je geluisterd. Omdat ik mij erg betrokken voelde bij het reilen en zeilen van de KWA en in de buurt woonde werd ik de docent die bij elke bestuursvergadering aanwezig is.

In de loop van de jaren heb ik veel verschillende collega's, besturen en leerlingen meegemaakt. Iedere wissel brengt weer de nodige veranderingen teweeg. Elke docent brengt weer nieuwe ideeën en kennis in, elk bestuur geeft ander accenten en invulling aan het beleid. Iedere nieuwe leerling vraagt zijn / haar aandacht en benadering.

Het begeleiden van de leden en alles wat er gebeurt in de vereniging is nooit saai maar is een heel dynamisch gebeuren. Het is dan ook niet vreemd dat de meeste docenten al heel lang verbonden zijn met de KWA.

De ontwikkelingen in de kunst staan ook niet stil: er is zoveel meer dan het traditionele tekenen en schilderen, beeldhouwen en boetseren, maar helemaal zonder wil je ook niet... Gelukkig kunnen we bij de KWA op een organische manier meegroeien met wat de tijd en de leden van ons vragen. In 2020 wordt er weer een volgende stap gedaan: het opnieuw inrichten en duurzaam maken van ons gebouw en daarnaast het programma van de verschillende dagdelen afstemmen op de toekomst, op de jongere generatie. Met veel genoegen en voldoening kijk ik terug en ik verheug me op de ontwikkelingen die nog gaan komen.

Voor dit nieuwe jaar wens ik iedereen ook weer een nieuwe stap voorwaarts in zijn / haar creatieve ontwikkeling toe!

Een jonge Margreet

Margreet de docent